

तत्सालिगाभिस्तस्य अनुसूपाभिः अजितः पार्श्वतः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ हृदयेनेति मदवज्ञानान्मानुषीवरणाच्च स्वर्गतिस्ते प्रतिबद्धेत्यर्थः ॥ १४ ॥ मनोवागिति वरलक्षणं वरणं वरः क
न्यापरिग्रहस्तस्य लक्षणं साधकं प्रथितं सप्तविधं प्रसिद्धं तत्र वरस्य मनोवचोभ्यां वा तुर्बुद्ध्या उभयोः संभाषया लौकिकं वरवध्वोः संधानं उदकपूर्वकं दानेन पाणिग्रहणेन च मंत्रवद्वैदिकं संधानं भवति एषा षड्विधापि
तथाभिवादितः कन्यामभ्यनंदयथाविधि ॥ तत्सालिगाभिराशिभिः रिष्टाभिरभितः स्थिता ॥ ८ ॥ तानिरीक्ष्या ब्रवीद्वाक्यं पर्वतः प्रहसन्निव ॥ कस्येयं चंचलापां
गी सर्वलक्षणसंमता ॥ ९ ॥ उताहो भाः स्विदर्कस्य ज्वलनस्य शिखा त्वियं ॥ श्रीर्द्धीः कीर्तिर्धृतिः पुष्टिः सिद्धिश्चंद्रमसः प्रभा ॥ १० ॥ एवं ब्रुवाणं देवर्षिं नृपतिः स्तं
जयो ब्रवीत् ॥ ममेयं भगवन्कन्यामत्तो वरमभीप्सति ॥ ११ ॥ नारदस्त्वब्रवीदेनं देहि मत्पुत्रं ॥ भार्यार्थं सुमहच्छ्रेयः प्राप्तुं चेदिच्छसे नृप ॥ १२ ॥ ददानी
त्येव संहृष्टः स्तंजयः प्राह नारदं ॥ पर्वतस्तु सुसंकुद्धो नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ हृदयेन मया पूर्ववृतां वैवृतवानसि ॥ यस्मादृता त्वया विप्रमाणाः स्वर्गयथेप्स
या ॥ १४ ॥ एवमुक्तो नारदस्तं प्रत्युवाचोत्तरं वचः ॥ मनोवाग्बुद्धिः संभाषादत्ता चोदकपूर्वकं ॥ १५ ॥ पाणिग्रहणमंत्राश्च प्रथितं वरलक्षणं ॥ न त्वेषां निश्चिता
निष्ठानिष्ठा सप्तपदी स्मृता ॥ १६ ॥ अनुत्पन्ने च कार्यार्थं मां त्वं व्याहृतवानसि ॥ तस्मात्त्वमपि न स्वर्गं गमिष्यसि मया विना ॥ १७ ॥ अन्योन्यमेवं शस्वा वै तस्थ
तुस्तत्र तौ तदा ॥ अथ सोऽपि नृपो विप्रान्यानाच्छादनभोजनैः ॥ १८ ॥ पुत्रकामः परं शक्त्या यत्नाच्चोपाचरच्छुचिः ॥ तस्य प्रसन्ना विप्रेन्द्राः कदाचित् पुत्रमीप्सवः ॥
॥ १९ ॥ तपः स्वाध्यायनिरता वेदवेदांगपारगाः ॥ सहितानारदं प्राहुर्देह्यस्मै पुत्रमीप्सितं ॥ २० ॥ तथेत्युक्त्वा द्विजैरुक्तः स्तंजयं नारदो ब्रवीत् ॥ तुभ्यं प्रसन्नराज
र्षे पुत्रमीप्संति ब्राह्मणाः ॥ २१ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यादृशं पुत्रमीप्सितं ॥ तथोक्तः प्रांजली राजा पुत्रं वव्रे गुणान्वितं ॥ २२ ॥ यशस्विनं कीर्त्तिमंतं तेजस्विनमरिंदमं ॥
यस्य मूत्रं पुरीषं च क्लेदः स्वेदश्च कांचनं ॥ २३ ॥ सुवर्णं ष्ठीविरित्येवं तस्य नामा भवत्कृतं ॥ तस्मिन् वरप्रदानेन वर्धयत्यमितं धनं ॥ २४ ॥ कारयामास नृपतिः सौव
र्णं सर्वमीप्सितं ॥ गृहप्राकारदुर्गाणि ब्राह्मणावसथान्यपि ॥ २५ ॥ शय्यासनानियानानि स्थालीपिठरभाजनं ॥ तस्य राज्ञोऽपि यद्वेश्मबाह्याश्चोपस्कराश्च ये ॥
॥ २६ ॥ सर्वतत्कांचनमयं कालेन परिवर्धितं ॥ अथ दस्युगणाः श्रुत्वा हृष्टा चैनं तथाविधं ॥ २७ ॥

मुख्यानिष्ठानभवति किंतु सप्तमैव निश्चितानिष्ठा पाणिग्रहणमंत्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमपदे इति वचनात् सप्तमोद्देशेन भार्यात्वं भवति न ततः प्रागिति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ द्विजैरुक्तो
नारदस्तथेत्युक्त्वा स्तंजयमब्रवीदित्यन्वयः ॥ २१ ॥ यस्य मूत्रादिकं कांचनं तं पुत्रं वव्रे इति संबंधः ॥ २२ ॥ क्लेदः श्लेष्मादिः ॥ २३ ॥ सुवर्णं ष्ठीविरित्येन गंडूषादिकमपि कांचनं भवतीति सूचितं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥